

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120337822
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6120337822.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: U. Q. P. F., so sídlom W. cesta XXXX, XXX XX O., G.: XX XXX XXX, zastúpený Mgr. Denisou Madulovou, advokátkou so sídlom Z. Kodálya 787/6, 924 01 Galanta, IČO: 50 052 730, proti žalovanému: U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. Q. XX, A. N., zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Klára Decsiová, so sídlom Radničná 4, 940 01 Nové Zámky, IČO: 42 426 740, o zaplatenie 37,02 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 6. augusta 2021 č. k. 18C/60/2020-116, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) rozsudkom zo dňa 6.8.2021 č. k. 18C/60/2020-116 pri právnom posúdení podľa § 10 ods. 3, § 14 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z. z., o upomínacom konaní, § 29 ods. 2, § 31 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. g/ zák. č. 233/1995 Z. z. účinného ku dňu 3.12.2018 (Exekučný poriadok), § 415, § 420 ods. 1, § 580 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) a § 147 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“), zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie 37,02 eura v dôsledku zániku žalovanej pohľadávky v sume 37,02 eura započítaním kompenzačnej námietky žalovaného uplatnenej na súde.

2. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalovanému v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej prvoinštančný súd uviedol, že vzhľadom na vykonané dokazovanie mal za preukázané, že žalovaný nepoprel nárok žalobcu uplatnený žalobou. Nad rámec jeho vyhlásenia súd skonštatoval, že podľa vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalobca ako súdny exekútor poskytol žalovanému službu - podanie návrhu na exekúciu elektronicky a zaplatil za žalovaného súdny poplatok. Vyfakturovanú sumu vo výške 37,02 eura fakturoval v súlade s vyhl. č. 68/2017 Z. z.. Faktúra č. 10180080 bola splatná dňa 2.1.2019, pričom bola riadne doručená žalovanému. Žaloba v tejto veci bola podaná na OS Banská Bystrica po splatnosti tejto faktúry. Úvahy právnej zástupkyne žalovaného o predčasnom podaní žaloby nepovažoval súd za správne, pretože žiadny právny predpis nespája zaplatenie sumy za úkony vykonané exekútorom pri podaní návrhu na exekúciu elektronicky na vymoženie sumy, ktorá je predmetom exekúcie.

4. Ďalej mal súd prvej inštancie vzhľadom na vykonané dokazovanie preukázané, že žalobca ako súdny exekútor podal návrh na vykonanie exekúcie pre sumu 698,80 eura dňa 3.12.2018, predmetom ktorého návrhu nebolo príslušenstvo, t. j. úroky z omeškania vo výške 17,6 % ročného úroku z omeškania zo sumy 698,80 eura. Exekučný titul rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4C/365/1999 obsahoval okrem istiny aj predmetný úrok z omeškania. Súd mal za preukázané, že v čase podania návrhu na výkon exekúcie bol účinný § 53 ods. 3 písm. g/ zák. č. 233/1995 Z. z., podľa ktorého súd návrh na vykonanie

exekúcie zamietne, ak sa návrhom uplatňuje nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky a návrh je podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, a to bez toho, aby bol povinný na splnenie pohľadávky vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo bez toho, aby s povinným bola uzavretá dohoda o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu.

5. Súd nemal za preukázané, že exekútor pred podaním elektronického návrhu na exekúciu zisťoval, či bol povinný vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie na dobrovoľné plnenie. Túto skutočnosť žalobca ako súdny exekútor sám uznal. Exekútor potom mohol a mal v uvedenom návrhu uplatniť aj príslušenstvo pohľadávky. Inými slovami žalobca v pozícii súdneho exekútora pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie podľa názoru súdu nepostupoval správne, keď spolu s istinou nepožadoval vykonať exekúciu aj na príslušenstvo pohľadávky.

6. Z vykonaného dokazovania ďalej bolo preukázané, že právna zástupkyňa žalovaného podala ďalší návrh na vymoženie pohľadávky, a to 17,6 % ročného úroku z omeškania zo sumy 698,80 eura od 19.11.1998 do zaplatenia. Za tento úkon si vyúčtovala trovy právneho zastúpenia vo výške 120,85 eura a úhradu súdneho poplatku vo výške 16,50 eura. Tieto trovy by žalovanému neboli vznikli, ak by súdny exekútor ako žalobca postupoval pri podaní elektronického návrhu na vykonanie exekúcie správne. Možno potom konštatovať, že nesprávnym postupom súdneho exekútora vznikla žalovanému škoda vo výške 137,35 eura, pričom žalovaný má z uvedeného dôvodu pohľadávku voči žalobcovi v uvedenej výške.

7. Ak žalovaný žalobou uplatnený nárok popiera, nemožno procesný úkon, ktorým sa v prebiehajúcom konaní domáhal plnenia od žalobcu považovať za kompenzačnú námietku podľa § 147 ods. 2 CSP. V takomto prípade ide vždy o vzájomnú žalobu a to aj pokiaľ je žalovaným uplatňovaná nižšia pohľadávka, než je žalobou uplatnená pohľadávka žalobcu. Z procesného hľadiska platí, že námietka započítania zo strany žalovaného nie je vzájomnou žalobou, pokiaľ je takýmto spôsobom uplatňovaná len nižšia alebo rovnaká pohľadávka, ako je pohľadávka žalobcu. Žalovaný však nárok žalobcu na zaplatenie sumy 37,02 eura v priebehu konania nepoprel a nepožadoval, aby mu žalobca zaplatil celú pohľadávku vo výške 137,35 eura. Ide potom o uplatnenie kompenzačnej námietky žalovaného voči žalobcovi vo výške 37,02 eura.

8. Ako úkon smerujúci k započítaniu pohľadávky v súlade s § 580 OZ je možné podľa názoru súdu považovať uplatnenie kompenzačnej pohľadávky žalovaným na súde. Vzhľadom k tomu, že žalovaný uplatnil zo svojej pohľadávky voči žalobcovi vo výške 137,35 eura sumu 37,02 eura ako kompenzačnú námietku, ako aj s poukazom na to, že nárok žalobcu uplatnený jeho žalobou nerozporoval, súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol, pretože pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške 37,02 eura zanikla započítaním, a to uplatnením kompenzačnej námietky žalovaným na súde.

9. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/60/2020-116 zo dňa 6.8.2021 zmeniť tak, že návrhu žalobcu bude v celom rozsahu vyhovieť. Zároveň žiadal priznať proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Okresný súd Nové Zámky nedostatočne a nesprávne vyhodnotil v konaní predložené a vykonané dôkazy a skutočnosti, nevysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a nesprávne rozhodol vo veci.

10. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu uplatnený ním podanou žalobou, pričom vykonaným dokazovaním bola nepochybne preukázaná opodstatnenosť žalobcom uplatneného nároku. Nie je vôbec zrejmé, z akého dôvodu súd dospel k záveru, že súdny exekútor (žalobca) pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie nepostupoval správne, keď spolu s istinou nepožadoval vykonanie exekúcie aj na príslušenstvo pohľadávky, keďže úlohou súdneho exekútora nie je preukazovať skutočnosti, t. j. v danom prípade či bol povinný na splnenie pohľadávky vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie na dobrovoľné plnenie. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje oprávneného, ktorý je povinný preukazovať všetky skutočnosti v súvislosti s ním uplatneným nárokom. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na obsah ust. § 48 ods. 8 Exekučného poriadku. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný podal ďalší návrh na vymoženie pohľadávky, a to 17,6 %-ného ročného úroku z omeškania zo sumy 698,80 eura od 19.11.1998 do zaplatenia. Súd v tejto súvislosti nesprávne skonštatoval, že za predmetný úkon si právna zástupkyňa žalovaného vyúčtovala

trovy právneho zastúpenia vo výške 120,85 eura a úhradu súdneho poplatku vo výške 16,50 eura, t. j. spolu sumu 137,35 eura. V priebehu konania tieto skutočnosti vôbec preukázané neboli, a to vystavenou faktúrou právnej zástupkyne žalovaného, resp. že by túto sumu zaplatil žalovaný priamo svojej právnej zástupkyni.

11. Konajúci súd tieto predložené informácie nebral do úvahy, vôbec sa s nimi nevysporiadal a ani sa o nich nezmenil a to aj napriek tomu, že táto skutočnosť vyplýva z predloženého listinného dôkazu zo strany právnej zástupkyne žalovaného. Z uvedeného následne vyplýva, že žalovaný si uplatnil svoje trovy v rámci exekučného konania prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a tie isté trovy si uplatňuje duplicitne aj v rámci tohto konania. Konštatovanie súdom o vzniku škody žalovaného nebolo preukázané v tomto konaní, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný si svoje trovy uplatňuje v rámci oboch konaní. Súd sa vôbec nezaoberal tou skutočnosťou, či exekučné konanie v rámci ktorého si žalovaný uplatňuje trovy exekúcie vo výške 137,35 eura bolo ukončené, a či bola zároveň vymožená v tomto konaní aj pohľadávka ohľadne trov konania, ktoré si uplatňuje v tomto konaní duplicitne žalovaný. Taktiež je potrebné poukázať na to, že žalovaný si svoje trovy exekúcie uplatnil v súlade s jeho návrhom na vykonanie exekúcie, a preto nie je dôvod, aby táto skutočnosť bola zohľadnená voči zákonnému nároku žalobcu. Rozhodnutím konajúceho súdu priznaním nároku žalovaného voči nároku žalobcu dochádza k bezdôvodnému obohateniu žalovaného, ktorý sa na úkor žalobcu má obohatiť o sumu vo výške 137,35 eura.

12. Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach viackrát zdôraznil povinnosť súdov rozhodovať v obdobných veciach rovnako a zachovať tým právnu istotu a predvídateľnosť práva v obdobných veciach rovnako a o zachovať tým právnu istotu a predvídateľnosť práva a v prípade, ak sa súd odkloní od takéhoto rozhodnutia, musí to aj dostatočne odôvodniť. Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (IV. ÚS 14/07). Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Podľa ustálenej judikatúry Európskeho súdu, rozsudky súdov a tribunálov musia dostatočne obsahovať dôvody, na ktorých sú založené. Právo na spravodlivý súdny proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Výsledok rozhodovacej činnosti má byť teda jasný, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený, aby sťažovateľ nemusel hľadať odpoveď na nastolenú problematiku v rovine dohadov, aby sa s prijatými závermi bolo možné stotožniť ako s logickým záverom procesu poznania nielen právnych záverov, ale aj záverov skutkových, z ktorých právne závery vychádzajú (III. ÚS 311/07). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na druhej strane. V prípade, ak sú právne závery súdu v externom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, je potrebné takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. s čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 243/07).

13. Napadnuté rozhodnutie OS Nové Zámky vyššie uvedené atribúty nespĺňa, pretože je arbitrárne. Vychádza totiž z nesprávneho právneho posúdenia veci, je založené na skutočnosti (uplatnenie kompenzačnej námietky), ktorá je v rozpore so zisteným skutkovým stavom, čo vylučuje aj možnosť akéhokoľvek logického a zrozumiteľného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je arbitrárne, pretože vychádza zo správneho posúdenia veci a kompenzačná námietka vychádza zo správne zisteného skutkového stavu.

15. Tvrdenie žalobcu o uplatňovaní trov konania žalovaným v rámci oboch konaní nie je pravdivé, pretože v tomto konaní si neuplatňuje voči žalobcovi trovy exekúcie vo výške 137,50 eura. O tejto skutočnosti svedčí podanie žalovaného zo dňa 8.1.2021, v rámci ktorého žalovaný uvádza, že pokiaľ ide o jeho pohľadávku, túto žiada započítať iba do výšky nároku uplatneného žalobcom, a aby súd túto námietku považoval za kompenzačnú. Súd nerozhodoval o nároku žalobcu na zaplatenie 137,50 eura.

16. Kompenzačná námietka bola žalovaným v tomto spore uplatnená z dôvodu, že žalobca ako súdny exekútor spôsobil žalovanému škodu spolu vo výške 137,50 eura. Skutočnosť, že žalobca má zákonný nárok voči žalovanému, na druhej strane neznamená, že si žalovaný nemôže uplatniť voči tomuto

nároku vlastný nárok odvíjajúci sa od nesprávneho postupu súdneho exekútora pri podávaní návrhu na vykonanie exekúcie.

17. O bezdôvodnom obohatení žalovaného na úkor žalobcu o sumu vo výške 137,50 eura nie je pravdivé a zároveň aj ničím nepodložené. Pohľadávka žalovaného v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 342 EX/754/2019 doposiaľ vymožená nie je, o čom predkladajú správu exekútora o stave tejto exekúcie.

18. Žalobca v písomnom vyjadrení na písomné vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu uviedol, že žalovaný si svoje trovy uplatnil v exekučnom konaní sp. zn. 342 EX/754/2019 a nie je dôvod, aby táto skutočnosť bola zohľadňovaná voči zákonnému nároku žalobcu vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 18C/60/2020. Rozhodnutím konajúceho súdu priznaním nároku žalovaného oproti nároku žalobcu dochádza k bezdôvodnému obohateniu žalovaného.

19. V danej veci sa v plnom rozsahu pridriavajú svojich doterajších vyjadrení, ako aj ich písomného odvolania zo dňa 1.10.2021 smerujúceho proti rozsudku OS Nové Zámky, č. k. 18C/60/2020-116 zo dňa 6.8.2021. Vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného k podanému odvolaniu neobsahuje žiadne také skutočnosti, ktoré by vyvrátili skutočnosti prezentované žalobcom v podanom odvolaní.

20. Naďalej navrhujú odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok OS Nové Zámky zo dňa 6.8.2022 č. k. 18C/60/2020-116 zmenil, návrhu žalobcu vyhovel v plnom rozsahu a zároveň priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Žalovaný v písomnom vyjadrení na písomné vyjadrenie žalobcu k jeho písomnému vyjadreniu k odvolaniu uviedol, že v plnom rozsahu trvajú na doterajších písomných vyjadreniach z ich strany, pričom žalovaný je toho názoru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a riadne odôvodnené. Ak by trovy právneho zastúpenia a súdny poplatok žalovaný nezaplatil, nemohla by prebiehať ani exekúcia pod sp. zn. 342EX/754/2019.

22. Preto s poukazom na uvedené žalovaný odvolaciemu súdu navrhuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 CSP ako vecne správne potvrdiť.

23. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu je dôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 147 ods. 2 CSP, vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

25. V tomto odvolacom konaní odvolací súd pri viazaní svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či odvolaním napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakotvených v ust. § 389 ods. 1 CSP, dospel k tomu záveru, že odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vykazuje procesnú vadu v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, v dôsledku ktorej musel byť zavedený voči tomuto rozsudku procesný postup v zmysle § 391 ods. 1 CSP prejaviaci sa v jeho zrušení a následným vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby žalobcu ohľadne zaplata sumy 37,02 eura s príslušenstvom, odôvodnil úspešným uplatnením kompenzačnej námietky žalovaným na súde, keď tento zo svojej pohľadávky voči žalobcovi v celkovej výške 137,35 eura, voči tomuto úspešne započítal sumu 37,02 eura. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto odôvodnenie zamietnutia žaloby postráda presvedčivosť (§ 220 ods. 3 CSP) a takisto ani úplne nekorešponduje s predloženými listinnými dôkazmi a skutkovými tvrdeniami.

27. Pokiaľ ide o samotnú opodstatnenosť uplatneného nároku žalobcu na zaplata sumy 37,02 eura s príslušenstvom, tak táto vyplýva z ust. § 17 a § 25 vyhl. č. 68/2017 Z. z. MS SR, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku, pretože za činnosť exekútora súvisiacu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie ako aj za zaplata súdny poplatok (jeho refundáciu) patrí súdnemu exekútorovi odmena. Ak žalovaný chcel zvrátiť tento stav tým spôsobom, že uplatnil započítanie podľa § 580 formou uplatnenia kompenzačnej námietky, čo v konečnom dôsledku vyhodnotil prvoinštančný súd za správny postup a podanú žalobu aj preto zamietol, bolo povinnosťou súdu tento procesný postup žalovaného náležite posúdiť ako aj odôvodniť. Pri započítaní (kompenzácii) musí súd v ďalšom konaní vychádzať z toho, že zo strany žalovaného ide o jednostranné započítanie vo vzťahu k žalobcovi s tým, že sa musí zároveň vysporiadať aj s otázkou spôsobilosti tejto pohľadávky na započítanie. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v danom prípade je kompenzačná námietka, resp. jej úspešnosť podmienená vznikom škody na strane žalovaného v ním uvádzanej výške 137,35 eura, pre potreby tohto konania postačujúcej iba vo výške uplatneného žalobného petitu, t. j. do výšky 37,02 eura. Za týmto účelom musí žalovaný uniesť dôkazné bremeno v tom smere, že táto výška škody mu v jeho majetkovej sfére aj vznikla, t. j. že ju uhradil.

28. Pokiaľ ide o konštatovanie súdu prvej inštancie, že súdny exekútor (žalobca) spôsobil škodu žalovanému vo výške 137,35 eura, pretože v čase spísania návrhu na vykonanie exekúcie spolu s istinou nepožadoval vykonať exekúciu aj na príslušenstvo pohľadávky, takéto konštatovanie je potrebné považovať za predčasné a bez náležitej opory vo vykonanom dokazovaní. Preto povinnosťou prvoinštančného súdu bude v ďalšom konaní prostredníctvom opakovaného výsluchu obidvoch strán sporu zistiť, ako to bolo v súvislosti so spísaním predmetného návrhu na vykonanie exekúcie a čo bolo predovšetkým dôvodom k tomu, že takýto návrh na vykonanie exekúcie sa nevzťahoval aj na priznané príslušenstvo, t. j. či ho oprávnený (žalobca) nežiadal vôbec, alebo ho žiadal a súdny exekútor ho aj napriek jeho žiadosti do návrhu na vykonanie exekúcie nezahrnul a z akého dôvodu. Pri posudzovaní uvedeného sa súd vysporiada s obsahom ust. § 53 ods. 3 písm. g/ a s ním spojenou dôkaznou povinnosťou zo strany účastníka exekučného konania, resp. súdneho exekútora a § 48 ods. 8 Exekučného poriadku, vyjadrenia súdneho exekútora (žalobcu) z č. l. 105 a až následne prijme právny záver o tom, či súdny exekútor (žalobca) pri spisovaní návrhu na vykonanie exekúcie oprávnenému (žalovanému) porušil právnu povinnosť, ktorú mu ukladá Exekučný poriadok a ak áno, tak v čom táto spočívala. V prípade pozitívneho zistenia sa bude súd zaoberať aj súčasným naplnením troch esenciálnych predpokladov zodpovednosti za škodu (porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a porušením právnej povinnosti). Povinnosťou súdu bude vysporiadať sa so škodou vzniklou v tomto konaní, ako jedného zo základných predpokladov uplatnenia započítania pohľadávky zo strany žalovaného v tomto konaní. Súd prvej inštancie zistí aj štádium, v ktorom sa nachádza exekučné konanie vedené pod sp. zn. 342 EX/754/2019 a takisto sa vypořádava aj s namietanou duplicitou žalobcom, pokiaľ ide o uznesenie kompenzačnej námietky po sumu 37,02 eura žalovaným v tomto konaní a žalovaným uplatnenom výškou náhrady trov konania v exekučnom konaní sp. zn. 342 Ex/754/2019.

29. V kontexte týchto dôvodov odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Vo svojom novom rozhodnutí pri rešpektovaní záväzného právneho názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).